

M.F.Axundov milli ədəbi tənqidin banisi kimi

(*Övvəli ötən saylarımda*)

M.F.Axundovun ədəbi tənqid sahəsindəki fəaliyyətində teatr və dramaturgiya məsələləri xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Onun teatr və dramaturgiyaya aid fikirləri "Fehristi kitab", "Mirza Ağa-

Fig. 1. - *Artemia fuga*

nan pyleseri haqqında kritika", "Türkcoye 'Tımsalı' forcuma eden Təhrib Şəhərinin Miraz Mahşəmmad Cəfərov" maqazılarda olsunmuşdur. Hamim möqavilələrdə Axundov teatrın Avropana qayğından söz açır. İslam mühitində teatrın əsərləri yox, dramatik əsərləri yox, rəvəc verməyin vacibliniyi təsdiq olunur. Hicri 1266-cı ilde Tiflisdə oxunmuş ismən inşa edilmişis Axundovu xoxsevindir və bu hadisə onu dramaturji üzrə janlırlarda əsərlər yazmağa həvəsləndirir. Axundov komedyalarını, "və Al-dannus kovakib" povesini bir kətbə həndə cap etdiyim qənasının golir. "Ferit-kıtab" həmin topluğu yaşlılığını müqaddimdir. Müqaddimədə Axundov bu əsərləri teatrın "milləti-islam" arasında inkişafına tokan vermiş möqaddis ilə, həm "nümunə torğı" ni yazdığını göstərir. "Ferit-kıtab"da Axundov buna onu gərək xüsusi vurgulayıb, "nūmūne göstərmək" və "bəniyi-kar olmaq" işini bittim hesab etmir. O, əsərlərinə teatrın əhəmiyyətindən nəzərən dördənə sənəqəmələrə borar, islam mühitində bilavasitə bu işi reallaşdırmağıdır. dördənə hərəkətə getirməyə çalışır. Ək-sarıyyəti dəstlərinə açıq məktub skellinə yazılmış maqazılarda Axundovun teatrın ətə binasının interyeredən tutumş aktorlar və rejissor işinin inklincilərini, həmçinin teatr əsəri yazmağın şorlarına qədər cox müfəssil molumatları verir. "Mürza Ağamən pyleseri haqqında kritika"da Axundov teatr binasının interyeriñən belə təsvir edir: "Teatr-u vənəgen, bir salonda ünvanlıdır ki, cənəvəsi üç təcərrübələr dəvələrə bitmişdir, üstü-üstü lojalardır, üzü salonor dördünçü tərəfinə baxır. Ölkənin əhalisi-əsrafdan, tacirliyən tətumus kilsələrdən, hər sinif adamlar, keyfi istəyində kişi-lə-qadınıñ giriñ haqqı təmələrə többələr, bəzilərə lojalardır, bəzilərdir da parterde oturub, təmələrdir da teatr təsirif görüb, öyəyal verəşəkləri ilə borar, on məxsus olan lojiyadır". Burax Axundov mədəniyətçilərindən ınsurların teatra müəsəbitinə dənə oqekir. Bu zamanə o, teatr haqqında informasiya vermeklərə bərabər, on bütün müükün vəsaitlərə többələr, təmələrdir de güdür. Axundov mədəniyət teatr əsəri yaşınların "alı-rütbələre catmasın", "yükəsək ad, fəv-qoladə səhər qazanmaların" ni, "pənahdar şarayına xox adamlar"ı olduqları və vürgülməlaqə müsələrlərinin diqqətinə bə suhəyo çökir, onları həvəsləndirir.

Baxmayan ki, Axundov teatrda oynamılaq üçün altı komediya yazmışdır, lakin bunularla kifayətənən mayınmışdır. "Şəhərinin künkünlüyün görüb, müxtəlif janrlardan teatr əsərləri oşuya gətirəcəyin vacibliyi" masolinsini isarla qaldırırdır. K.Talibzadə yazar: "M.F.Axundovun dram janrları bəzən qədər əhəmiyyət vermiş sa-bəbəsiz deyildi" (Göstorulan əsəri, 73). Həq-sübəhisiz ki, bələdici. Acaqaxı Axundov dram janrlarından yox, dramatik növün janrlarından səz, acır, facia, və vürgülməlaqə müsələrlərinin diqqətinə bə suhəyo çökir, onları həvəsləndirir.

...janrlarının söz ayları, facio ve komedyajanrlarının imkanlarını qabarıldı. Dogrudır, Axundov "facio" ve "komedyia" istilahlarını işlötür. Bu istilahlar "pyes", çox vaxt onu "drama fenni", "drama soneti" istilahları ovezdir. Lakin onun "drama fenni" ilə bağlı nozüri mülahizələri imkan verir de ki, o, bər istilah altında on aza dramatik növün iki janrından- facio ve ko-

mediyandır bâhî etmîdir; "Fehrişti-ki-
ta" da Axundov yazdırı: "Momaliki-ki-
Rig-iştingâda arbâbî - üqâlî solimo
bu omrîn faydasına barkûrdul obâl qasî-
di madamın hor şohri-ozimâda imaratı-aliyo
"tear" ismi hâlde barabâ edibdilâr ki, bu
imaratda gah keyfiyyeti-müsbiçtôr va gah
keyfiyyatî-beheçat, havasitevi-tashbihat
izhar olunur" Axundov "keyfiyyati-beheçat
sabî" deyandyâ facio, "keyfiyyati-beheçat
cat" deyandyâ iso komedyâ janânni na-
zardâ tutmuşdur. Hattâ "Mirza Gâssanî
pyleseri haqqında kritika" möqâbalasında
bu sahâde möghur olan Avropa sanat
karâliyalar nümuno kimi Molyer ve bil-
pîri göstərməsi do tosadış sayla bil-
məz. Ümumî kontekst endil gəstörki ki,
o, Molyerin admîn komedyianın, Şekspîri
rin admîn iso faciionî usûsi kimi təqdim
edix. Axundovun bu məsləyə baxışının
ilki F.Xaqimazadə komiziyyətini faci-
vilk süm etmîdir: "Estetik kateqoriyalar
takdiri süm etmîdir. Estetik kateqoriyalar
tarixi Axundovun nəzari yaradıcılığında
trafta işlənmiş mösulərləndirdir... Mo-
solon tragiik və komik kateqoriyalar
götürök.

M.F. Axundov "Fehristi- kitab" məqaləsində burlardan xüsusi olaraq daniş- vər həyətə baş verən tragediylər və komik hadisə və cəhətlərin teatr sənətinin de inikasından bəhs edərək sənətin janri- ni iki qismə bölür: neqli-beşət (kome- diya) və neqli-müsəbit (tragediya)" (Gəstirilən ssar, s. 352).

Fehrist-i kitab'da o, öz eserlerinin jan teyitname da aydinlik getirir. Məhərrəmli mərasimlərində genel yayılış mün dini məzmunlu tamaşaları. "Səbih"ları "nəqli-müsibət"lori faciənin "ka- mil-qışır" və "axundox ilə" de olsa umanlı hesab edan Axundovan İslam mülletləri arasında "nəqli-bechət" in-kome dija janrinin heç bir nümunası olmadığını və "təmsil"ini da bu maqsadla qolomo alıldığı göstirmekle, esorları jan teyitname ni konkretlaşdırır.

"Tatlı Dost" adlı oyunun "Şirka-
tılık" moğolşısı hem Axundovun teatr
dramaturgisi haqqında görüşürün sis-
temi eks olunmas, hem de onun ton-
qid kəsişməsinin mahiyətinin aqşla-
kım kəsimindən xüsusi doğar yazarın.
Eyni zamanda bu moğolşıda Axundov
öldürücü prosesi istiqamətləndirmək mö-
nəsindən təqibindən üzünen düşən vəzi-
fəni necə yerinə yetirməli olduğunu
veyanı nümunasını verir. Bu cəhət aka-
demik F.Qasimzadonin do qısqottını
colb etmişdir. O yazardı: "Mirzo Ağam-

peslyor haqqında. Axundovun yazdığı tondiq klasik adıbbə- tondiq ərisimini gözəl bir nümunəsidi" (Qasımidə, F. X. 1913, osr Azərbaycan adıbbiyatı tarixi. Bakı, "Məarif", 1976, s. 363). Axundov bu möqədə dramaturgiya sahəsində özünü "Iran adıbbiyatında birinci xalof" (F. Qasımidə) Mırzə Ağanın peslyorları ciddi elmi təhlili süzügcəndən keçmişdir, onları dram əsərinin xüsusiyyətləri, onun sabhən toccəsumünən şərtləri, mövzunun bədii əksisi, sonatnək mösləmləri, ideya və obrazlar sisteminin siyasiyyəti baxımından doğaldırılmış, onun təmin edən və etməyənənələr konkretilər göstərən, fikirlərinin dalılı və səbülərlərə əsərləndirmişdir. Bəzən Axundov, ilk növbədə, çalışmışdır ki, haqqında yazdığı müzəffəl onu düşbə dəşşən, kəskin təngidli mülahizələrinin işin xeyrinə olduğunu inansın, rüdən düşməsn, özündən əsər üzərindən yaranmış isləmlik güclü təsdiq. Axundovun rüdən təhlillərindən aydın olur ki, onun iranlı xələfi teatrın və dram əsərlərinin texnologiyaların tam bələd deyil. Peslyardakı qüsürələrin böyük bir qismi buna nübübfür. Həls olunur ki, Axundovun Mırzə Ağanın peslyorları bu növün Iran adıbbiyatındakı ilkin nümunəsini təqib edir. Əsərlər əslinde sanatkarlıca həddən islaħən çox zəifdir. Bu əsərlərin fitri bedid istedad gəciñən yox, daşa coxədən təsirli yaxşılaşdırma bütün möqamaları da aydın görünür. Axundov əsərlərinə təqibdən sonra barər, onları sonatkarlıca həddən islaħ etməye yönəlmış mösləmlərdir. O, xələfinin əsərlərinin işləyəcəyindən təsdiq etməyi istəyir, lakin Məlum olur ki, Mırzə Ağanın peslyorlarında cəmiyyətin ictimali cyilərindən sonra İranın dövlət quruluşuna toxunmaqəndən keşkin təqibdər var. Axundov bu təqibdən öz "büzələş"ləri ilo yuqulmaqla çəlşin, "büzələş"ləri ilo müallifin əsərlər üzərindən işləyəcəyini mosolutlini bər torfənən diqqət yitirməyəcəkdir.

K.Talibzadə tamamilə doğru ümumi-
ləşdirir ki, Axundovun xələfinin əsərlə-
rini ideya-məzmun cəhətdən islah üçün
verdiyi təkliflərdə "maarifci" tanqidin

Firkinimizce, Axundoven bu ve bunan bənzər çağlıntıların onun zamanında konsepsiyasının möhduldüyü təqib edib. Bir neçə prosesin bütün müraciətləri ilə öz içina almış baxımından imkanlılığıdır ki, fəaliyyət olumluşur.

Maaşlı estetik konsepsiya hadiseleri
tip situasiya ya sorundo gösterdiği
ti lojlu edir. Mirzo Ağaoğlu "Şahquş
Mirzənin Kirmand şorguzzi" pyesi
məhz bu cəhətdən Axundovun kəskin
təqdimində məruz qalır. Təqdimçi
həmkarının bu əsərində müxtəlif əsər
şövçiyi hadisə, olvəsat türkəti göründür.
"Şorguzzi" Şahquş Mirzə bədən
ayağı pisdir. Təsəkkühbə sabihinə bu ki-
mi şeylər yaşınaq laiq deyildir. Eyyub
Mirzə pis hərəkat etmişdir və öz əm-
sinin başına rüsvayıq götürmişdir. Vos-
salam.

Bu kimi hıraketler insanlar arasında ümmü bir şey deyildir. Bu "hamu

Bu, hanı
üçün maraqlı ol-
mayanın bədi
osoro götürilməsi
nin yolverilməz
olması və bədi
osordən tipiklə-
şirme tələbidir.

*Tayyar SALAMOGLU (Cavabov),
filologiya elmləri doktoru*

